

12te Kapitel.

Almindelige Bestemmelser.

§ 199.

De brugelige Disciplinarmidler maa af de dertil Berettigede iland kun benyttes som Uddannelsesmidler for Krigsmændene, saasom Dimpudsning for den, der har pudset slet eller forsomt at pudse, Efterøvelse, Arbeide eller anden Tjeneste udenfor Orden for den, der har viist Mangel paa Flib, Inddragelse uden Godtgjørelse af Vin eller Brændevin, forsaavidt saadanne Drifkevarer leveres, for den, der har gjort sig skyldig i deres Misbrug, og skal i saadanne Tilfælde Disciplinarmidlets Anvendelse kunne træde istedetfor en ringere Grad af Arrest, naar Omstændighederne tale for at lade Sagen være afgjort dermed. I Krigstid paa Tøgt kan af Skibschefen uden Dom anvendes de i Flaaden brugelige Disciplinarstraffe, nemlig Indskrænkning i Fritid og Forøgelse af Arbeide, Extratur til Kors, paa Post, ved Exercits eller ved Logning, Skibmanding, Pudsning, Rengjøring, Bakstørn og andre lignende Smaaarbeider, som Enhver efter sin tjenstlige Stilling ombord benyttes til, endvidere Inddragelse uden Godtgjørelse af Vin eller Brændevinsration.

Uden Dom kan af de dertil Berettigede anvendes følgende af de i denne Lov omhandlede Straffe: Brettefættelse, simpel Arrest, ensom Arrest, Arrest i Boien, mørk Arrest, mørk Arrest paa indskrænket Kost og simpelt Fængsel paa Vand og Brød. Paa samme Maade kan der anvendes Bøder af indtil 40 Kr. for saadanne Forseelser mod de borgerlige Love, for hvilke ogsaa Krigsmænd straffes med Bøder, jfr. § 40, 2, og som kunne afgjøres uden Dom.

Simpelt Fængsel paa Vand og Brød maa kun paalægges i indtil 10 Dage, og de andre Arreststraffe skulle holdes indenfor en Grændse af tilsvarende Strengthed, jfr. § 44. Ombord i Krigsskibe paa Tøgt kan der dog anvendes Straffe, der ikke overstige simpelt Fængsel paa Vand og Brød i 20 Dage. Iøvrigt blive de Regler, som i denne Lov ere givne om ovennævnte Straffe, ogsaa at følge, naar de anvendes uden Dom, og ved Straffenes Udmaaling de i denne Lov indeholdte Forskrifter at iagttage.

Fængsel paa Vand og Brød maa kun ikjendes af Jurisdiktionschefer og de Befalingsmænd, der have samme arbitrære Straffemyndighed som disse, samt af Skibschefer; og uden Dom maa en Sag ikke afgjøres, naar den begaaede Forbrydelse enten maa betragtes som vanærende i den offentlige Mening eller medfører en lovbestemt Skærpelse af Straffen i Gjensagelsestilfælde.

Er Straf uden Dom tilkjendt i Felten eller ombord i Krigsskibe paa Tøgt, kan den Paagjældende ikke fordre Sagen henvist til Retten og derved hindre Straffens Fuldbgyrdelse. Heller ikke kan han fordre Sagen henvist til Retten, naar Straffen uden Dom overhovedet kun er et af de foromtalte blotte Disciplinarmidler eller Brettefættelse. I andre Tilfælde kan han derimod undslaa sig for at modtage Straffen ved at hensthyde sig under Rettergang.

De nærmere Regler om Straf uden Dom fastsættes ved kongelig Anordning.